

1914-11-27

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 87 nr. 36

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Rosenvænget 27-11-1914

Kære Augusta Pedersen! Sikkert
en Krigskomité der Cavede. Ifter
dog ikke et nyt papir, da man siger, at et end
klat på er velkomment. Tak for Deres Brev.
Og, det til Helge Skovmand, der tyndes
David; Lærkullen og Engelen som julenat
åbenbarer sig for byderne til hans "holde
til soldaterne," der til føjede Johan Thomassens
tegnis af gangen til Galgatha, og han byder
mig at trykke titelbladet. Om sinderjydene
i krogen med læggløse af vore stryg, bliver
det en stor glæde for os. Tak for alt hvad
Du skriver der ned fra, det er vi så såre
glade ved, og det er vel også det pålideligste
vi hører fra slagmarkerne. Og lige så meget
tak for svaret på mit brev. I har følelse af,
at vi er opvokse i samfundet, og under vilkår
der ligner hinanden, så I så godt forstår
det alt sammen, selv om der er noget af det

anderledes paa; noget af det vigtigste.

Jeg hører såre gerne Grundtvigs tale gennem

Dig, for jeg sætter særdeles pris paa Eder begge og er
ham den store, så har du den fordel at være den
levende, i dette år, hvor vi st meget udsat og prøvet,
hvorefter vor jord må begynde en helt ny dag.

Du tror paa en stor dag en herlig dag i alt fald
for Danmark. Jeg vil gerne tro paa det samme,

og jeg ved at andre gjør det, og at der er mange gæ-
llyggende kræfter rede til at tage fat, men jeg lever
i hovedstaden og føler alligevel hvor lidt den

lever, eller tror at den gjør det, og vor handelsstand
har nok handlet såre til egen fordel og angst

neutraliteten. Jeg forstår mig ikke paa de dele af
vid ikke hvor meget af det der er forsvundet, men
der er vist gjort meget, som ikke kan tale sig.

Of i modsætning til at vi trods krigens usædvan-
blive blev med uenighed og smækkelse, så

føler jeg tysklands båndet sammen til en
enhed der giver sig mest udsat i voldsom

kraftudfoldelse. Ja alt det som Danmark,
er ikke læst i sine egne for meget andet en krigs-
og betragtninger når jeg ikke til det er hvad jeg hører og

føler. Om Tyskland læst derom af og

til mest oplysende stykker, aftryk af tyske ud-
talelser o.s.v. Formentlig stod der: "Ugen Tildækning"
et stykke over et efter en tysk professor, der hed
"den metafysiske krop" og handlede netop ^{om} den
enighed der er udmærket for tysk land, den selvsøgle-
melse hvordan alle arbejder for fædrelandet,
hvordan ånden gennemstrømmer tysk land.
Man kommer uventet til at tænke på ånden
fra 48, som man har hørt om. Men stykket
går videre, udvikler sig til en selvsøgnelse
over alle bredder, en blindhed for egne fejl og
for muligheden af, at andre kan have ret, at
andre kan være af sandhed. Jeg tror forøvrigt
at nogle af de sandeste udtalelser kommer fra
tyskland, men nogle af dem er også i sandhed
brutale. Ja når en bekendt tysker, vist ^{med en l. af} ~~den~~ Harden,
siger: "nej lad os være sande og bekendte, at
vi vilde krigen, men så skal verden også vide,
at vi var nødt til den" så er det vist om den
sandeste der er sagt om den krig. Man kommer
altså til at tænke på Grundtvig og den danske
ånd, kjerlighedens åben o.s.v.: modståen til
fienderne som har det værste tilbage. Ja man
har det onde næst dem, og vi får se hvordan de

går det igennem, men de må vist først af
fremmest slå af på selvgudet. Vi er
blevne ydmygede, men jeg tror Gud har givet
os noget godt, rettere, at han har dannet
det danske folk således, at han ikke kan
kende betragte os noget, men hans er vander det
om, og siger, at Gud kan ikke undvære os, så
var det måske grund for ham til at flygte
vor lysstat. Ifølge Grundtvig og vel så
nødt i udrømme fejl haab ham, men har været et
mennekte, og ikke mere. Det er skönt hvad du
skriver, og jeg er det: opfyldelse, viden det
blive over al måde skönt, men jeg synes der er
et andet igen. Jeg tror så gerne, at der er noget
færd for andre folk, så er det sikkert efter
paradiset. Men ulene det ikke hos jøderne og
vel det ikke engang. Gudstime bringe, eller lyse
den over det døde punkt, var det hvorved Gud
kan vende deres vej. Det du skriver om det budninge-
børne Gudsbrødet: os, og vor troskab med det
som betingelse for at, at Gud giver os: dåben, kan
udviklet, er jeg så ganske uenig. Videre skriver
du dygtige ord, men denkble også for dig selv, ~~derfor~~
men det kan jo ikke være andet. Og jeg opgiver

at forklare eller spørge, for i øjeblikket må vi
vel stærkt vente, ingen ved hvad alt dette gæ-
lge udklar sig til, jeg følger fra dag til dag krigs-
gang, men dog? de unge! ja, det kan jo være
de tager det værdifulde hos Grundtvig op, og får
lov at føre det videre, at det skal videre. Men det
kan ikke nytte at spekulere. — Hvad er Deres tanker
om 1000 års nye? Deres tale var meget om det,
jå har de ondt ved at tænke mig det, fordi
det synes mig at måtte blive overnaturligt, eller
hvad skal jå sige, og så strækker mine tanker
ikke til. Men det kan ikke nytte at jå tvivler
her og vrivler med tanker som jå, ikke master.
Jå husker godt Grundtvig ganske vel til
døbefonten, men jå er så meget yngre end Jå, så
jå ikke forstod så meget ved det. Johan Thomas
har måske nu selv fortælt sig hvad han har
for. Jå var helt færd at han også tænkte på
at de indenfor hos Eds nu han er de egne.
30/11. Det er mig ikke umuligt i Bibelen
at finde stedet, hvor Gideon sætter mod

i den gamle! men den gamle synes du at være
Godeons fader! 1/2 vi forstår j, at du læser
mellen hviere, at han har sat mod i faderen,
siden du er tørt optræde og kasket mod bymæn-
dene. Og her fader j slutte, for dog at fæ-
ende på dette bry j. tilsat har kkeemst
mægte. Med mange hilsener til Eders Børn
for Agente af Godfærd.